

Warszawa, dnia 1 lipca 2021 r.

Sz. P. Michał Kurtyka
Minister Klimatu i Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

Działając w imieniu Stowarzyszenia Energii Odnawialnej, organizacji zrzeszającej inwestorów oraz wytwórców z sektora odnawialnych źródeł energii, w nawiązaniu do pisma z dnia 18 czerwca 2021 r. kierującego do konsultacji publicznych projekt **rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zmiany wielkości udziału ilościowego sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w 2022 r.** (dalej: „Projekt”), poniżej przedstawiamy uwagi Stowarzyszenia do przedmiotowego projektu.

Przedstawione w Projekcie wielkości udziału ilościowego dla roku 2022, stanowiące utrzymanie perspektywy dla obowiązku umorzenia świadectw pochodzenia z roku poprzedniego należy ocenić pozytywnie. Z uwagi na wysoką skumulowaną nadpodaż świadectw pochodzenia, która zgodnie z szacunkami Stowarzyszenia wynosi około 20 TWh i w przybliżeniu odpowiada rocznej produkcji energii elektrycznej w ramach tego systemu, konieczne jest utrzymanie poziomu obowiązku na odpowiednio wysokim poziomie tak, by doprowadzić do zbilansowania systemu i przywrócenia równowagi podaży-popytu.

Zgodnie z danymi Towarowej Giełdy Energii odnotowano redukcję skumulowanej nadpodaży zielonych certyfikatów wynoszącą w przybliżeniu 3,5 TWh w maju 2021 r. w stosunku do bilansu z maja 2020 r. Powyższa wartość stanowi w przybliżeniu jedynie 10 % ogólnej nadpodaży odnotowywanej przez Towarową Giełdę Energii, ukazując niewielką skalę bilansowania tego rynku.

W ramach uzasadnienia do Projektu zidentyfikowano kluczowe trendy, jakie w ocenie Projektodawcy będą kształtować rynek świadectw pochodzenia w nadchodzącej perspektywie. Zaliczono do nich wychodzenie instalacji z systemu w związku z zakończeniem przysługującego im 15-letniego okresu wsparcia oraz aukcje dla istniejących instalacji odnawialnych źródeł energii.

Powyższe czynniki co do zasady obniżają skalę niezbilansowania systemu świadectw pochodzenia, w ocenie Stowarzyszenia jednak ich skala nie jest wystarczająca do tego, by w dającej się przewidzieć perspektywie mogły stanowić jednoznaczną przesłankę do obniżenia poziomu obowiązku umarzania.

Aukcje dla istniejących instalacji jako czynnik ograniczający bieżącą podaż świadectw pochodzenia należy ocenić jako zjawisko marginalne i dotyczące głównie instalacji biogazowych, a więc nieznajdujące przełożenia na strukturę bilansową systemu zielonych certyfikatów. Podobnie należy ocenić zjawisko w postaci wychodzenia instalacji z systemu, którego skala w najbliższych dwóch latach będzie nieznaczna i które obejmie przede wszystkim instalacje wykorzystujące technologię współspalania, co ze względu na dotychczas obowiązujący współczynnik korygujący, o którym mowa w art. 194 *ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii* (dalej: „ustawa OZE”) będzie dodatkowo mitygowane.

Jednocześnie należy odnotować, że jednym z czynników, który potencjalnie może wpłynąć na zwiększenie wolumenu tegorocznej podaży świadectw pochodzenia, pozostaje wspomniany już współczynnik korygujący. Zgodnie z przywołanym przepisem, dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8 (świadectwa pochodzenia wydawane dla energii wytworzonej ze źródeł wykorzystujących biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego), z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, do dnia 31 grudnia 2020 r. przysługiwało świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Co istotne, przedmiotowy mechanizm nie obowiązuje w roku bieżącym, co przełoży się na wzrost podaży świadectw pochodzenia z tych instalacji do momentu wprowadzenia odpowiednich zmian regulacyjnych. Zgodnie z projektem *ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw* (druk sejmowy nr 1129), zaproponowano dodanie art. 184i, wprowadzającego analogiczny zapis dla okresu do dnia 21 grudnia 2025 r. Przedmiotowy projekt zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym dodawany art. 184i będzie stosowany począwszy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej. Brak zachowania ciągłości mechanizmu ograniczającego podaż świadectw pochodzenia w ramach tej technologii przełoży się na ogólny bilans tego systemu spowalniając proces redukcji skumulowanej nadpodaży i tym samym stanowiąc czynnik stojący w kontrze do wymienionych przez Projektodawcę w przedstawionym uzasadnieniu. Jednocześnie skala tego zjawiska będzie w sposób bezpośredni zależęć od tempa procedowania projektu nowelizacji ustawy OZE. Zakładając, że właściwe zmiany regulacyjne wejdą w życie w trzecim kwartale bieżącego roku, można mówić o dodatkowym wolumenie świadectw pochodzenia wydanych dla instalacji współspalania wynoszącym nawet 0,7 TWh.

Mając na uwadze powyższe postulujemy, by ewentualne decyzje dotyczące obniżenia poziomu obowiązku świadectw pochodzenia były każdorazowo poprzedzone pogłębioną analizą uwarunkowań rynkowych funkcjonowania systemu świadectw pochodzenia i opierały się przede wszystkim na danych rynkowych

dotyczących jego bilansu. W ocenie Stowarzyszenia, zarówno w roku bieżącym, jak i następnym, konieczne jest utrzymanie poziomu obowiązku na odpowiednio wysokim poziomie tak, by doprowadzić do redukcji występującej na rynku świadectw pochodzenia nadpodaży i zbilansowania systemu. Jednocześnie zidentyfikowane w ramach uzasadnienia trendy w bardzo ograniczonym zakresie wpłyną na ogólny bilans systemu świadectw pochodzenia i nie uwzględniają wszystkich czynników, jakie należy wziąć pod uwagę w tym zakresie.

Z poważaniem,

Łukasz Zagórski

Prezes Zarządu

Sebastian Kwapuliński

Wiceprezes Zarządu